

Høringsnotat – ændring af elektronikaffaldsbekendtgørelsen

Miljøstyrelsen sendte den 18. oktober 2011 udkast til ændret bekendtgørelse om markedsføring af elektrisk og elektronisk udstyr samt håndtering af affald af elektrisk og elektronisk udstyr (elektronikaffaldsbekendtgørelsen) i offentlig høring. Høringsfristen udløb den 8. november 2011.

Bekendtgørelsen indgik i en samlet høringspakke, hvori også indgik høring vedrørende ændring af affaldsbekendtgørelsen samt bekendtgørelse om indsamleruddannelsen. Høringspakken blev udsendt som konsekvens af en politisk aftale om at ændre reglerne for virksomhedernes adgang og betaling for virksomhedernes adgang til de kommunale genbrugspladser. Ændringerne i elektronikaffaldsbekendtgørelsens §§ 19-20 og §§ 31-32 er konsekvensrettelser som følge af ændringerne i affaldsbekendtgørelsens regler om, at virksomheder kan aflevere genanvendeligt erhvervsaffald til et godkendt genanvendelsesanlæg eller en godkendt og registreret indsamler.

Elektronikaffaldsbekendtgørelsen gennemgik i foråret 2010 en større revidering, og Miljøstyrelsen har efterfølgende erfaret, at det har været hensigtsmæssigt at foretage enkelte ændringer.

Det er alene de foreslåede ændringer, som har været i høring. Ændringerne vil blive indarbejdet i en ny samlet bekendtgørelse, som erstatter den gældende elektronikaffaldsbekendtgørelse. Den nye bekendtgørelse træder i kraft den 1. januar 2012.

Miljøstyrelsen har den 28. oktober 2011 afholdt informationsmøde for høringsparterne.

Miljøstyrelsen har modtaget i alt 40 høringssvar, hvoraf 29 myndigheder og organisationer oplyser, at man ikke har bemærkninger.

Følgende har afgivet bemærkninger:

affald danmark (AD), BranchenForbrugerElektronik (BFE), Dansk Erhverv (DA), DI, DPA-System (DPA), elretur, ERP Denmark ApS (ERP), GenvindingsIndustrien (GI), Kommunernes Landsforening (KL), Lyskildebranchens WEEE Forening (LWF) og RenoSam (RS).

Følgende havde ingen bemærkninger:

3F, Advokatrådet, Arbejdstilsynet, Beredskabsstyrelsen, Boligselskabernes Landsforening, Bryggeriforeningen, Brøndby Kommune, Dansk Byggeri, DAKOFA, Dansk Transport og Logistik, Energi og Olieforum, Erhvervs- og Byggestyrelsen, Erhvervs- og Vækstministeriet, Foreningen af Vandværker i Danmark, Forsvarets Bygnings- og Etablissementstjeneste, Frederiksberg Kommune, Fødevarestyrelsen, Håndværksrådet, International Transport Danmark, Kystdirektoratet, Landbrug & Fødevarer, Miljøpunkt Nørrebro, Ministeriet for Ligestilling og Kirke (Kirkedelen), Renosyd, Ringskøbing-Skjern Kommune, SMOKA, TEKNIQ, Vejle Kommune og Økonomi- og Indenrigsministeriet.

Nedenfor er de indkomne hørings svar gengivet i afsnit opdelt efter §§ i elektronikaffaldsbekendtgørelsen. For hvert afsnit er også Miljøministeriets bemærkninger til hørings svarene anført, ligesom indarbejdede ændringer som følge af hørings svarene er beskrevet.

Høringsnotat – Bemærkninger til de enkelte forslag

Frist for indsendelse af revisorerklæring - § 12

BFE og *elretur* hilser det velkomment, at der foreslås en senere frist for indsendelse af revisorerklæringer, da nuværende frist er praktisk umuligt at overholde for langt de fleste producenter. Det foreslås i høringsudgaven at fristen sættes til den 15. april.

DPA, *BFE* og *elretur* foreslår at fastsætte fristen til 30. april, så virksomhederne og revisorerne har den nødvendige tid til at hhv. forberede materiale og foretage de nødvendige kontrollerer. Det fremføres at, en forlængelse af indsendelsesfristen til 15. april fortsat vil volde problemer.

Miljøministeriets bemærkninger

Formålet med at rykke fristen for indlevering af revisorerklæringen er at give revisor mulighed for at revidere de indberettede mængder. Fristen for indberetning af data og samt revisorerklæring, der forholder sig til disse, er i de gældende regler den 31. marts. Mange producenter, herunder kollektive ordninger, foretager indberetning til producentregistret umiddelbart før eller på selve indberetningsfristens udløb den 31. marts. Da revisor skal foretage en revision af de indberettede mængder, er det vanskeligt for revisor at revidere de reelt indberettede mængder. Konsekvensen har bl.a. været, at der i mange revisorerklæringer ikke er sket en revidering af de indberettede mængder i registret, men revisor har forholdt sig til de mængder, som virksomheden har indberettet til den kollektive ordning. Det har i Miljøstyrelsens tilsyn vist sig, at det i nogle tilfælde mod forventning ikke har været de samme mængder. Det er derfor afgørende, at det sikres, at revisorerne kan revidere de indberettede mængder i DPAs register.

Miljøstyrelsen anerkender, at en fristforlængelse på 15 dage ikke er tilstrækkelig for at imødekomme det ønskede formål. Hvis fristen skal udskydes yderligere, er det nødvendigt, at *DPA* kan foretage tildeling på baggrund af de indberettede mængder, som ikke er revideret af revisor. Efterfølgende ændringer vil indgå i næste års tildeling. Miljøstyrelsen foreslår at ændre fristen, så den bliver parallel med årsregnskabslovens frist for indsendelse af årsregnskab, nemlig til den 31. maj for virksomheder, der har kalenderåret som regnskabsår. *DPA-System*, som er registeransvarlig, har tilkendegivet, at de også mener, at det samlet set er den bedste løsning.

Mulighed for at foretage rettelser i indberetninger efter den 31. marts

LWF og *elretur* foreslår, at der bliver et system for indberetning af data efter den 31. marts, således at det både er muligt at indberette eventuelle ændringer som følge af revisors revision, og så virksomheder i forbindelse med ophør af producentansvar kan indberette sine markedsførte mængder for indeværende år uden at skulle afvente genåbning i systemet i det efterfølgende kalenderår.

Miljøministeriets bemærkninger

Miljøstyrelsen vil viderebringe denne idé til den registeransvarlige, *DPA-System*. Ændringerne vil uanset hvad indgå i tildelingsordningen for det følgende år.

Tildeling - § 27

RenoSam, DPA, ERP og affald danmark anbefaler at holde fast i, at tildelingen skal meddeles den 1. juni hvert år. Det fremføres, at de kollektive ordningers operatører, genvindingsvirksomheder og de andre aktører i forvejen er under stærkt tidspres til at indrette sig, herunder bl.a. at skaffe det fornødne materiel til tildelingsperiodens start den 1. september. Det bemærkes, at månederne juli/august er udpræget ferieperiode.

Miljøministeriets bemærkninger

Fristen for tildeling er ifølge de gældende regler den 1. juni. Den foreslåede ændring af tidspunktet for tildeling var en konsekvens af, at der var lagt op til, at DPA-System først kunne udarbejde tildeling, når revisorerklæring var modtaget. Med den nye frist for indsendelse af revisorerklæring bemærkes det, at ændring af fristen for indsendelse af revisorerklæringen ikke vil påvirke tildelingen, idet tildelingen vil være baseret på de indberettede markedsførte mængder. Fristen for indberetning ændres ikke, og beregning af tildelingen kan således påbegyndes med efterfølgende udmelding, som det allerede sker i dag, altså den 1. juni.

Ændring af beløbsgrænsen på 1 mio. - § 12, stk. 3

DPA, elretur og BFE foreslår en ændring af beløbsgrænsen for, hvornår en virksomhed er omfattet af kravet om at indsende revisorerklæring. De foreslår, at man følger bestemmelserne i årsregnskabsloven for, hvornår en virksomhed er omfattet af kravet om at indsende årsrapport.

Begrundelsen er, at virksomheder, der ifølge årsregnskabsloven ikke er forpligtede til at aflægge årsrapport, er forpligtet til at tage kontakt til en revisor alene med henblik på at få udfærdiget en revisorerklæring.

Det fremføres at revisors kontrol og revision er en tidskrævende og omkostningstung opgave, som synes urimeligt for virksomheder, der sælger et enkelt eller et relativt lille antal produkter med en omsætningsgrænse over 1 mio. kr. Det synes ikke rimeligt at fordele den store omkostning til udarbejdelse af revisorerklæringen på meget få produkter.

Miljøministeriets bemærkninger

Miljøstyrelsen er enig i, at det er godt med administrative lettelser for de små virksomheder. Formålet med at afgive revisorerklæringen er at sikre data samt opdage de indberetninger, hvor der er uregelmæssigheder. At ændre beløbsgrænsen skal således vurderes i forhold til kontrollensyn.

Miljøstyrelsen gennemfører tilsynsprojekt med indberettede mængder for 2009 og 2010. Virksomhederne er udvalgt primært blandt de virksomheder, hvor revisoren har haft bemærkninger til de indberettede mængder. Da projektet ikke er afsluttet endnu, er resultaterne ikke offentliggjorte, men resultatet indtil nu viser dog, at der hos flere af de udvalgte virksomheder, der har været ført tilsyn med, har kunnet konstateres ikke ubetydelige differencer mellem de faktiske mængder og de indberettede. Disse afvigelser har medført efterfølgende rettelser i producentregistret. Der er altså fortsat behov for en grundig validering af data, der indgår i registret, og revisorerklæringerne er et centralt element heri. Miljøstyrelsen kan på baggrund heraf ikke indstille til yderligere lempelser, idet det vil gøre det vanskeligere at føre tilsyn med de indberettede mængder.

Indsamlingsordninger for elektronikaffald fra virksomheder, som i art og mængde minder om elektronikaffald fra husholdninger - §§ 19-21

DE, GI og DI glæder sig over, at det bliver muligt for virksomhederne at videregive erhvervsaffaldet til et registreret genanvendelsesanlæg eller en godkendt og registreret indsamlingsvirksomhed, og at der kan åbnes op for private indsamlingsmuligheder til indsamling af elektronikskrot, da det vil give en hensigtsmæssig prismæssig konkurrence mellem indsamlingsstederne.

Det er *affald danmark* og *RenoSams* opfattelse, at direktivets krav om, at der skal findes let tilgængelige indsamlingssteder, hvor alt elektronikaffald fra husholdninger, herunder fra virksomheder, som har elektronikaffald, der i art og mængde minder om elektronikaffald fra husholdninger, kan afleveres gratis, ikke kan siges at være opfyldt med de regionale modtagepladser. Det er heller ikke opfyldt, selv om der suppleres med muligheden for at aflevere husholdningsaffald fra virksomheder hos et registreret genanvendelsesanlæg eller en godkendt og registreret indsamlingsvirksomhed.

ERP, Affald danmark og *RenoSam* fremfører, at de eksisterende 15 regionale pladser, hvor der eksempelvis ikke er etableret pladser på Bornholm, Lolland og Fyn, ikke er tilstrækkelige. De fremfører endvidere, at det vil være hensigtsmæssigt med krav om åbningstider m.m.

elretur har dog påpeget, at virksomhederne i dag afleverer en del udtjent udstyr til de regionale modtagepladser, og at de kommunale genbrugspladser generelt er gode til at henvise virksomhederne.

affald danmark og *RenoSam* fremfører, at den alternative mulighed med at aflevere til et registreret genanvendelsesanlæg eller en godkendt og registreret indsamlingsvirksomhed (sandsynligvis) ikke vil udgøre en gratis aflevering, og at disse genanvendelsesanlæg eller indsamlingsvirksomheder ikke er forpligtet til at indberette til producentregistret. De mener, at den nye ordning vil gøre det mere vanskeligt for virksomhederne at komme af med deres elektronikaffald, som er husholdningslignende. De fremfører, at der vil være risiko for lavere indsamling, og at det i stedet for bliver afleveret på den kommunale genbrugsplads "forklædt" som affald afleveret fra husholdninger.

ERP og *DPA* mener, at det skal tydeliggøres, hvad formålet med og brugen af de regionale modtagepladser er, og hvordan virksomheder og andre aktører skal forholde sig, når de skal af med henholdsvis små eller store mængder elektronikaffald.

RenoSam stiller spørgsmålstejn ved afleveringsmulighederne for *andet elektrisk og elektronisk udstyr fra husholdninger*, jf. § 20, stk. 6.

GI og *DE* indstiller, at begrebet 'større mængder' i § 19, stk. 2, defineres for at minimere omfanget af uklarheder samt kørsel med læs, der afvises på grund af mængdebegrænsning.

elretur mener, at udtrykket "affaldsproducerende virksomheder" i § 19, stk. 3, og § 20, stk. 4 og 5, vil give anledning til misforståelser, jf. definitionen på "affaldsproducent" § 3 nr. 5) i udkastet til affaldsbekendtgørelsen, idet der bør være tale om virksomheder, der skal have bortskaffet det elektriske og elektroniske udstyr, som de har benyttet i driften af deres virksomhed.

Miljøministeriets bemærkninger

Mulighederne for virksomhederne, der som slutbruger har WEEE, der i art og mængde minder om WEEE fra husholdninger er følgende:

- den kommunale genbrugsplads, hvis man har tilmeldt sig den frivillige ordning,
- distributør, der frivilligt tilbyder at modtage,
- de regionale modtagepladser og
- et godkendt genanvendelses anlæg eller til en godkendt og registreret indsamler, jf. affaldsbekendtgørelsen.

Virksomhederne har fremover flere forskellige muligheder for at aflevere deres WEEE, omfattet af producentansvar, og flere af disse valgmuligheder er gratis. Dermed vurderes direktivet fortsat at være implementeret korrekt.

Miljøstyrelsen vurderer, at muligheden for, at en virksomhed som slutbruger kan vælge at aflevere til en indsamler eller direkte til en genanvendelses anlæg, ikke er i strid med direktivet, selv om det ikke kan udelukkes, at slutbrugeren vil skulle betale for at aflevere affaldet. Hertil bemærkes det, at WEEE gennem de seneste år har vist sig i mange tilfælde at have en positiv værdi, og derfor er det ikke usandsynligt, at denne mulighed også kan blive gratis for slutbruger, og det kan endda ikke udelukkes, at det vil kunne føre til en indtægt for slutbrugeren.

De virksomheder, som har tilmeldt sig kommunens genbrugspladsordning, har fortsat adgang til at aflevere deres WEEE på genbrugspladsen. Reglen om, at når en virksomhed ikke har tilmeldt sig ordningen, har de ikke adgang til de kommunale genbrugspladser, er en konsekvens af den politiske aftale om genbrugspladser.

Baggrunden er hensynet til tilsyn og håndhævelse på genbrugspladserne. Det vil kræve ekstra kontrol fra genbrugspladsernes side, hvis de virksomheder, som ikke har tilmeldt sig den frivillige ordning, måtte aflevere elektronikaffald. Der forudses en risiko for, at disse virksomheder, der alene må komme med elektronikaffald, også medbringer andet affald.

Det er korrekt, at der for så vidt angår de regionale modtagepladser alene er krav om, at de kollektive ordninger alene skal etablere en modtageplads pr. region. Der er i øjeblikket 16 regionale modtagepladser i Danmark. Miljøstyrelsen er enig i, at hvis en virksomhed alene baserer sig på denne løsning, skal de i de fleste tilfælde køre længere for at aflevere sit elektronikaffald. Miljøstyrelsen er enig i, at det skal være et reelt tilbud, og derfor skal der være en rimelig åbningstid, der gør tilbuddet reelt. Miljøstyrelsen vurderer ikke, at det er hensigtsmæssigt i bekendtgørelsen at regulere åbningstid m.m. på de regionale pladser, men vil invitere de relevante parter til et møde, hvor disse ting kan drøftes.

Det skal bemærkes, at de kommunale genbrugspladser med de gældende regler i bekendtgørelsens § 20, stk. 2, allerede i dag har mulighed for at afvise at modtage større mængder affald af elektrisk og elektronisk udstyr fra husholdninger. Dette affald skal i disse tilfælde afleveres til en producent, importør eller kollektiv ordning, som har forpligtelsen til tilbagetagning og særskilt håndtering, hvilket eksempelvis kan være de allerede etablerede regionale modtagepladser. elretur har oplyst, at der i dag sker stor brug af de regionale modtagepladser.

Miljøstyrelsen takker for bemærkninger om udfordringerne omkring data for indsamlede mængder. Miljøstyrelsen forventer, at disse vil kunne løses ved et øget samarbejde mellem affaldsregistret og DPA-System.

Endelig kan distributører iht. § 19, stk. 4, tilbyde at modtage affald af elektrisk og elektronisk udstyr fra husholdninger. Distributøren må alene kræve betaling for håndtering hos slutbruger samt transporten fra slutbruger, og distributøren skal ved aflevering ifølge de nye regler benytte en indsamlingsordning oprettet af kommunalbestyrelsen, såfremt man har tilmeldt sig den frivillige ordning, eller en indsamlingsordning oprettet af producenter og importører. Det er allerede forholdsvis udbredt, at der er distributører, der tager WEEE tilbage, og dette er derfor et reelt tilbud.

Miljøstyrelsen takker for bemærkningerne om afleveringsmulighederne for *andet* husholdningslignende WEEE, som ikke er omfattet af producentansvar for så vidt angår virksomheder. Der tilføjes ændringer i bekendtgørelsen, så det bliver tydeligt, at hvis man er tilmeldt genbrugspladsordning, kan man fortsat anvende denne. Hvis der er tale om farligt affald, er man omfattet af 200 kg.-grænsen i affaldsbekendtgørelsens § 39, stk. 4 (nye stk. 5). Kommunen sørger for affaldshåndteringen, da affaldet ikke er omfattet af producentansvar. Alternativet for virksomhederne er at aflevere til et godkendt genanvendelsesanlæg eller til en godkendt og registreret indsamler. Tydeliggørelsen heraf fremgår af en ny § 19, stk. 8, og § 20 i elektronikaffaldsbekendtgørelsen.

”Affaldsproducerende virksomheder” jf. bemærkninger fra *elretur*, bliver tydeliggjort, således at det fremgår tydeligt, at der menes som slutbruger.

RenoSam har stillet spørgsmålstegn til virksomhedernes muligheder for at aflevere udtjente bærbare batterier, såfremt man ikke er tilmeldt den frivillige ordning, herunder bl.a. under hensyn til at de (fælles)kommunale omkostninger til indsamlingen af batterier er finansieret via en betalingsats, som producenter og importører indbetaler til staten. Miljøstyrelsen skal bemærke, at det altid er muligt med de kommunale ordninger at aflevere uden for de kommunale genbrugspladser, idet der skal være etableret *let tilgængelige indsamlingsordninger i borgenes nærhed under hensyn til befolkningstætheden*.

Informations- og oplysningspligt for elektrisk og elektronisk udstyr - § 47

elretur og *BFE* foreslår, at oplysningerne i stk. 1 og 2 også kan være anført på engelsk. Begrundelsen herfor er, at engelsk er lettere forståeligt for mange danskere end svensk og norsk. For det andet vil tilføjelsen bidrage til en sproglig harmonisering, der kan lette ressourcerne på at opfylde oplysningspligten for producenterne i de lande, de markedsfører elektrisk og elektronisk udstyr.

Miljøministeriets bemærkninger

Miljøstyrelsen har undersøgt slutbrugerens håndtering af elektronikaffald. Undersøgelsen har vist, at slutbruger har et højt vidensniveau om, hvad man skal gøre af sit udstyr, når det bliver til affald. Undersøgelsen viser desværre også, at folk ikke forstår / håndterer udstyret i overensstemmelse hermed. Miljøstyrelsen vurderer derfor, at tiden ikke er inde for at gøre det muligt alene at informere på engelsk.

Tilsyn - § 57

KL finder, at lovgivningen er uklar mht. hvem der er tilsynsmyndighed for visse aktiviteter på S-mærkede virksomheder. I Bekendtgørelse om godkendelse af listevirksomhed § 4 står der, at staten er tilsynsmyndighed for alle godkendelsespligtige anlæg og aktiviteter på S-mærkede virksomheder, og ifølge elektronikaffaldsbekendtgørelsen § 57 skal kommunalbestyrelsen føre tilsyn med visse §§ i elektronikaffaldsbekendtgørelsen.

KL finder det ikke hensigtsmæssigt for virksomheden, at der kommer to forskellige myndighedsinstanser og fører miljøtilsyn. Desuden er kommunens tilsynspligt på en S-mærket virksomhed ikke omfattet af brugerbetalingsbekendtgørelsen og vil derfor ikke være omfattet af kommunens tilsynsfrekvens. Det anbefales, at Miljøstyrelsen fremover fører tilsyn med elektronikaffaldet på S-mærkede virksomheder.

Miljøministeriets bemærkninger

Miljøstyrelsen anerkender udfordringen i at tilrettelægge tilsynet mellem de virksomheder, der er omfattet af tilsyn fra både det statslige miljøcenter og kommunalbestyrelserne. Der er tale om 7 virksomheder (shredderanlæg), som er underlagt tilsyn fra to myndigheder.

Det vil efter Miljøstyrelsens opfattelse kræve en nøjere gennemgang, såfremt der skal ske ændring af reglerne.

Det bemærkes, at kommunerne generelt har kompetencen til at klassificere affald efter bestemmelserne i affaldsbekendtgørelsens kap 3 og varetager tilsynet med, hvordan virksomhederne klassificerer affald, og hvordan de håndterer det.

Klage - § 58

RenoSam og *affald danmark* har noteret sig, at det nu fastlægges, at alle Miljøstyrelsens afgørelser ikke længere kan indbringes for anden administrativ myndighed. De finder udvidelsen vidtgående, og at det bør være muligt at indbringe afgørelser fra Miljøstyrelsen som hidtil.

Miljøministeriets bemærkninger

DPA-System kan ifølge elektronikaffaldsbekendtgørelsens § 9 bl.a. træffe afgørelsen om, hvorvidt noget elektrisk og elektronisk udstyr er omfattet af reglerne om producentansvar og om en producent eller importør er omfattet af producentansvaret. Miljøstyrelsen er klageinstans for DPA-Systems afgørelser, herunder de ovenfor nævnte.

Miljøstyrelsen kan også af egen drift vælge at tage sager op om, hvorvidt noget elektrisk og elektronisk udstyr er omfattet af reglerne om producentansvar og om en producent eller importør er omfattet af producentansvaret. Dette har vist sig aktuelt i forbindelse med Miljøstyrelsens tilsynsindsats. Miljøstyrelsen er i disse tilfælde selv første instans, og styrelsen er her blevet opmærksom på, at miljøministeren er blevet klageinstans. Dette har ikke været intentionen, hvilket er baggrunden for ændringen. Der er ifølge bekendtgørelsen ikke andre situationer, hvor Miljøstyrelsen træffer afgørelse som 1. instans.

I praksis betyder ændringen alene, at der ikke er klagemulighed i sidstnævnte sager.

Krav til impermeabelt areal på det kommunale indsamlingssted fjernes – Bilag 7, afsnit 4

GI og *DE* opfordrer til, at kravet om impermeable belægninger ligeledes tages ud af § 35, stk. 1, nr. 5, da det kun er rimeligt, at samme regler gør sig gældende for de private aktører.

LWF er generelt bekymret for, at der ikke stilles miljømæssige krav til de af kommunalbestyrelserne etablerede modtagepladser, samt at man nu ophæver kravet om impermeable belægninger. Årsagen til dette er, at elektronikaffald kan indeholde miljøskadelige stoffer, og hvis der ikke er sikring på pladserne, kan disse stoffer blive udvasket til undergrunden eller kloaksystemet. *LWF* anbefaler også, at elektronikaffald indsamles under tag for at reducere risikoen for udvaskning.

Endelig anfører *LWF* en bekymring over, at de reducerede krav til de kommunale modtagepladser giver kommunerne mulighed for at oprette mange pladser f.eks. storskraldpladser ved etagebyggeri, hvor der årligt indsamles små mængder affald.

Miljøministeriets bemærkninger

Sætningen blev indført i bekendtgørelsen i 2010. Miljøstyrelsen oplyser, at baggrunden for at fjerne kravet i elektronikaffaldsbekendtgørelsen er, at kravet ikke vurderes at følge direkte af WEEE-direktivet. De kommunale genbrugspladser og andre indsamlingssteder skal som forud for ændringen i 2010 reguleres af de regler, der generelt gælder om krav til miljøgodkendelser. Indførelsen af kravet i elektronikaffaldsbekendtgørelsen er således ikke nødvendig, da eksisterende øvrig regulering har reguleret området.

Kravene i elektronikaffaldsbekendtgørelsens § 35 er en direkte implementering af direktivets artikel 6, stk. 3, herunder de tekniske krav i direktivets bilag III. Det fremgår af bilaget, at pladser til oplagring (herunder midlertidig oplagring) WEEE forud for behandlingen, og at anlæg til behandling af WEEE skal opfylde kravet om passende arealer med impermeable belægninger m.v.

Kravet i § 35 om impermeable belægninger er således en implementering af direktivet, og Miljøstyrelsen vurderer, at kravet skal fastholdes for ikke at være i strid med direktivet.